

S'acaba una civilització que es diu cristiana però és pagana

Dv, 30/11/2018 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Dues lectures que parlen de destrucció i de confiança, de derrota i de victòria, les que de la litúrgia d'avui comenta Francesc en l'homilia de la missa del matí a la Casa de Santa Marta. Amb una advertència: no podem conciliar la vida cristiana amb la vida del món

La fi del món i la fi que hi haurà per a cada un de nosaltres: aquest és el tema que la litúrgia de la setmana ens proposa i també avui en parlen les dues lectures que el Papa Francesc comenta en la seva homilia a la Casa de Santa Marta. La primera, tracta del llibre de l'Apocalipsi de Sant Joan Apòstol descriu la destrucció de Babilònia, la ciutat bella, un símbol de la mundanitat "del luxe, l'autosuficiència, del poder d'aquest món", diu el Papa. La segona lectura, de l'Evangeli segons Lluc, explica la destrucció de Jerusalem, la ciutat santa.

La caiguda de Babilònia, la corrupta

En el dia del judici, Babilònia serà destruïda amb un crit de victòria. La 'gran prostituta' caurà, condemnada pel Senyor i, diu el Papa, farà veure la seva veritat, "cova de dimonis, refugi de tot esperit impur". Sota la seva magnificència es mostrarà la corrupció, les seves festes aparentaran la falsa felicitat. La seva destrucció serà violenta i "ningú mai més la sentirà":

El so dels músics, els acompanyants d'arpa ni els flabiols ni les trompetes ja no se sentiran més ; - No hi haurà festes boniques, no ... - Tots els artesans de qualsevol comerç deixaran d'estar en tu; - perquè no ets una ciutat de treball sinó de corrupció;-el soroll del molí ja no se s'escoltarà en tu; la llum dels lampadaris ja no il·luminarà en tu; - serà potser una ciutat il·luminada, però sense llum, no lluminosa; aquesta és la civilització corrupta - la veu de l'espòs i de l'esposa no se sentiran més en tu. Hi havia tantes parelles, tanta gent, però no hi haurà l'amor. Aquesta destrucció comença des de dins i fins quan el Senyor dirà: "Prou". I hi haurà un dia en què el Senyor dirà: "Prou a les aparences d'aquest món" Aquesta és la crisi d'una civilització que es creu orgullosa, suficient, dictatorial i així acaba.

Jerusalem ha obert les portes als pagans

Jerusalem, continua el Papa, veurà la seva caiguda per un altre tipus de corrupció, "la corrupció de la infidelitat a l'amor; no ha estat capaç de reconèixer l'amor de Déu en el seu Fill ". La ciutat santa "serà trepitjada pels pagans", castigada pel Senyor, perquè ha obert les portes del seu cor als pagans.

Hi ha la paganització de la vida, en el nostre cas, cristiana. Vivim com a cristians? Sembla que sí. Però, en veritat, la nostra vida és pagana, quan aquestes coses succeeixen, quan entra en aquesta seducció de Babilònia i Jerusalem viu com Babilònia. Vol fer una síntesi que no es pot fer. I ambdós seran condemnats. Tu ets cristià? Ets cristiana? Viu com a cristià. No es pot barrejar l'aigua amb l'oli. Sempre diferents. El final d'una civilització contradictòria en si mateixa que afirma ser cristiana i viu com a pagana.

La salvació és pel qui esperen el Senyor

Reprement el relat de les dues lectures, el Papa diu que, després de la condemna de les dues ciutats, se sentirà la veu del Senyor, després de la destrucció hi haurà la salvació: "I l'àngel li va dir: 'Veni: Feliços els convidats al banquet de l'Anyell . La gran festa, la veritable festa! "

Hi ha tragèdies, també en la nostra vida, però davant d'aquestes, mireu a l'horitzó, perquè hem estat redimits i el Senyor vindrà a salvar-nos. I això ens ensenya a viure les proves del món, no en un pacte amb la mundanitat o amb el paganisme que ens condueix a la destrucció, però en esperança, desenganyar-nos d'aquesta seducció mundana i pagana i mirant a l'horitzó, esperant Crist el Senyor.

L'esperança és la nostra força: anem cap endavant. Però ho hem de demanar a l'Esperit Sant.

Tot s'enfonsa: només queden els humils

Francesc finalment convida a pensar en les Babilònies del nostre temps, n'hi ha tants d'imperis poderosos, per exemple, del segle passat, que es van enfonsar. "I així també acabaran les grans ciutats d'avui - afirma - i així acabarà la nostra vida, si continuem portant-la en aquest camí de paganització" Quedaran, conclou, només els que posen la seva esperança en el Senyor, Per tant: "Obríem el cor amb esperança i allunyem-nos de la paganització de la vida".

Traducció de Pere Prat Serra